

Excmo. Sr. Jesús Posada Moreno, presidente del Congreso de los Diputados,
Molt Honorable Sr. José Ramón Bauzá Díaz, president de les Illes Balears,
Autoritats,
Senyores i senyors,

L'obra que avui presentam és el resultat d'un projecte que es va iniciar el 16 de juliol de 2010, quan el Consell de Govern va acordar retre un homenatge a Fèlix Pons Irazazábal i va encomanar a l'Institut d'Estudis Autonòmics l'edició d'un llibre amb aquest objectiu.

Tal com es posa de manifest en el capítol d'agraïments, aquest projecte ha estat possible no només a partir de l'impuls polític, sinó també gràcies a les persones i institucions que, generosament, han cedit els drets dels articles, de les conferències i de les imatges que componen l'obra final. I també ha estat possible gràcies a totes aquelles persones que, simplement, han dedicat una part del seu temps i del seu esforç a fer-ho realitat.

Per tant, aquest llibre és el fruit d'una conjunció de voluntats, afavorida pel consens i la unanimitat que envolten la figura de Fèlix Pons.

No es tracta simplement d'una semblança escrita per terceres persones, sinó d'una selecció de conferències, articles i lliçons magistrals que Fèlix Pons va escriure o pronunciar entre 1985 i 2008, i amb la qual s'ha volgut donar resposta, encara que sigui parcialment, al desig de compilar la seva obra; un desig que s'ha manifestat de manera reiterada en els diversos homenatges que s'han succeït des de la seva mort.

Durant els vint-i-tres anys que van des de 1985 fins a 2008, Fèlix Pons recorre una part important del seu extraordinari trajecte vital i professional (per més que ell, amb la seva natural discreció, només admetia que "la vida m'ha brindat algunes vivències que no ofereix a la majoria"). Durant aquests anys és nomenat ministre d'Administració Territorial; posteriorment, president del Congrés dels Diputats durant tres legislatures i, finalment, torna a Palma, ca seva, per exercir novament de misser.

D'aquesta manera, Fèlix Pons tancà un cercle professional que el va conduir, en paraules seves, de ser "un jove advocat de províncies" a ser, al final de la seva vida, "un advocat de províncies, només que no tan jove". Però entre aquestes dues fites, com sabem, a més d'haver estat nomenat ministre i elegit president del Congrés, fou president de l'Associació de Joves Advocats de Balears, assessor jurídic del Banc de Crèdit Balear i docent a la Universitat. També va participar com a diputat en la legislatura constituent i en la primera legislatura de la democràcia constitucional; va ser secretari general del Partit Socialista de les Illes Balears; fou elegit diputat del Parlament de les Illes

Balears i conseller del Consell Insular de Mallorca; va ser designat membre de la Comissió dels Onze; de la Comissió Assessora per a la Reforma de l'Estatut d'Autonomia; de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Balears; va dirigir la Revista Jurídica de les Illes Balears i, sobretot, exercí l'advocacia.

Amb aquest bagatge, Fèlix Pons va poder aprofitar les nombroses invitacions que rebia per intervenir en diferents àmbits per expressar-hi en veu alta el seu pensament o les seves "reflexions". Perquè si algun tret el caracteritzà va ser la manca d'adoctrinament respecte del seu propi criteri.

El mètode de les seves intervencions és el de la "visió crítica de les pròpies creences": plantejament, crítica, conclusió i novament crítica de la pròpia conclusió. El resultat que pretén no és, doncs, el d'imposar el seu pensament, sinó ben al contrari, el d'aconseguir que el seu auditori iniciï, igualment, un procés de reflexió i de crítica.

És a aquesta trajectòria a la qual es ret homenatge amb l'acte d'avui. És clar que es tracta d'un homenatge institucional. Però a més, el nostre objectiu és el de comptar amb la presència de les persones que varen compartir amb Fèlix Pons qualche moment de la seva vida: la família, els amics personals, els companys de despatx, del Crèdit Balear, de la Universitat, del Partit Socialista, del Parlament o del Congrés, de la Comissió dels Onze o de la Reforma de l'Estatut, de l'Acadèmia de Jurisprudència o de la Revista Jurídica.

Fent referència a la vocació de jurista, que va mantenir tota la vida, Fèlix Pons, ja en l'any 1983, va dir que "la vocació de jurista és una vocació profunda, tal vegada la més profunda de totes... El dret demana que se'l serveixi amb passió i profunditat. Per als qui estimen la dimensió profunda de les coses, té no tan sols l'atractiu de la perfecta arquitectura intel·lectual de les construccions dogmàtiques o la fascinació de la grandiositat de les voltes conceptuals; té, a més, l'atractiu immens de consistir en un servei directe a la vida, a l'home, als seus valors, a la dignitat plena. Tal vegada el més ple i el més directe dels serveis".

Aquest és, per tant, el nostre homenatge a Fèlix Pons, a l'home, al polític, al professor, al jurista, el qual va tenir una vida plena al servei de l'home, dels seus valors i de la dignitat.

Moltes gràcies.